

ΠΡΟΣΦΕΡΕ ΚΑΠΟΤΕ Ο ΚΥΠΡΙΟΣ ΓΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΤΖΙΜ ΝΤΕΗΒΙΝΤ

Ένα εκατομμύριο δολάρια για την ανεύρεση αγνοουμένων Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΟΥ ΑΥΤΗ, ΔΗΛΩΝΕΙ, ΙΣΧΥΕΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ελενα Αντωνοπούλου

Λίγα χρόνια μετά τον πόλεμο, ο Κύπριος επιχειρηματίας κάτοικος Αυστραλίας Τζιμ Ντέηβιντ, ευαισθητοποιημένος από το δράμα των αγνοουμένων, δήλωσε ότι προσέφερε ένα εκατομμύριο δολάρια για οποιονδήποτε θα έδινε πληροφορίες για τη διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων. Τούτο θεωρούσε ότι θα ήταν ένα κίνητρο για κάποιους οι οποίοι είχαν στοιχεία που θα βοηθούσαν στην ανεύρεση των αγνοουμένων μας, να τα παραδώσουν στους αρμοδίους.

Όπως ο ίδιος μας ανέφερε, τα χρήματα αυτά μέχρι σήμερα δεν δόθηκαν αφού ενώ υπήρξαν κάποιοι που έδωσαν πληροφορίες αυτές δεν κατέστη δυνατό να διασταυρωθούν και να επαληθευτούν.

Ο ίδιος όμως σε συνέντευξη του στην εφημερίδα μας, δηλώνει ότι η προσφορά του αυτή ισχύει και σήμερα.

Σύμφωνα με τον κ. Ντέηβιντ, μέσα στους ανθρώπους που έδωσαν κάποιες πληροφορίες υπήρξε και η περίπτωση ενός αλλοδαπού, το όνομα του οποίου δεν μπορεί βέβαια να αποκαλύψει, πληροφορίες που ενώ, όπως ανέφερε, περιείχαν πολύ σημαντικά στοιχεία δεν αξιοποιήθηκαν όπως θα έπρεπε από τους αρμοδίους. Ο άνθρωπος αυτός όμως, όπως είπε ο κ. Ντέηβιντ, δεν ζήτησε κανένα χρηματικό ποσό, αφού ό,τι έκανε το έκανε μόνο για ανθρωπιστικούς

λόγους.

Συναντηθήκαμε μαζί για πρώτη φορά το 1990, όταν και τότε είχε έρθει για λίγες μέρες στην Κύπρο, την περίοδο που είχε εξαγγείλει την προσφορά του για το ένα εκατομμύριο δολάρια. Τότε δήλωσε αισιόδοξος, εξέφραζε ελπίδες ότι θα μπορούσε να δοθούν κάποιες πληροφορίες που θα φώτιζαν το δράμα των αγνοουμένων.

Σήμερα δηλώνει απογοητευμένος τόσο από τους χειρισμούς των αρμοδίων όσο και από τη σκληρή στάση που κρατά για το θέμα αυτό ο κατοχικός ηγέτης Ντενκτάς.

Απαντώντας σε ερώτηση μας για το αν οποιοςδήποτε έδινε εξακριβωμένες πληροφορίες για την ανεύρεση αγνοουμένων, θα έπαιρνε το ένα εκατομμύριο δολάρια, ο κ. Ντέηβιντ απαντά θετικά.

Μας είπε αρχικά για την απόφαση του να προσφέρει τα χρήματα.:

«Οι λόγοι που με ώθησαν να κάνω κάτι τέτοιο, ήταν ότι ενώ περνούσαν τα χρόνια, οι προσπάθειες των εκάστοτε κυβερνήσεων για την ανεύρεση αγνοουμένων δεν έφερναν κανένα αποτέλεσμα. Το θέμα αυτό ήταν και εξακολουθεί βέβαια να είναι ένα ανθρωπιστικό πρόβλημα που

δύσκολα μπορεί να αφήσει κάποιος αδιάφορο. Βλέποντας τις οικογένειες των αγνοουμένων να υποφέρουν και σκεπτόμενος το πόσο θα υποφέρουν οι ίδιοι οι αγνοούμενοι μας στα χέρια των Τούρκων, όσοι από αυτούς βέβαια είναι στη ζωή, αποφάσισα να προσφέρω ένα εκατομμύριο δολάρια σε όποιον θα έδινε πληροφορίες που θα βοηθήσουν στην ανεύρεση ζωντανών ή ακόμα θα έδιναν τα λείψανα κάποιων από όσους δεν βρίσκονται πιά στη ζωή. Πίστευα ότι τα λεφτά μπορούν να σπρώξουν ή να ενθαρρύνουν κάποιον, ο οποίος γνώριζε κάποια πράγματα να μας μιλήσει».

«Μετά την εξαγγελία μου αυτή, προσθέτει, κάποιιοι άνθρωποι με προσέγγισαν πράγματι για να μου δώσουν πληροφορίες οι οποίες όμως, όπως διαπιστωνόταν στην πορεία εξέτασης τους, δεν ήταν αληθείς».

Και συνεχίζει:

«Εδώ θα πρέπει όμως να αναφερθώ στις πληροφορίες που μας έδωσε ένας άνθρωπος, στα στοιχεία του οποίου βέβαια για λόγους ευνόητους δεν μπορώ να αναφερθώ.

Αυτός ο άνθρωπος λοιπόν ο οποίος είναι αλλοδαπός ήρθε από τη χώρα του και με βρήκε στην Αυστραλία με δικά του έξοδα, χωρίς να ζητήσει ούτε μια λίρα, παρόλο που θα μπορούσε να το κάνει, για να βοηθήσει με τα όσα γνώριζε για την ανεύρεση αγνοουμένων. Πάνω σε χάρτες υπέδειξε σημεία στα οποία όπως είπε είδε αγνοουμένους να φυλακίζονται αλλά και να εκτελούνται. Επίσης, όπως είπε γνώριζε για μεταφορά με πλοία αγνοουμένων στην Τουρκία. Μίλη-

σε ακόμη και για τον κόλπο στον οποίο είχαν σταματήσει τα πλοία με τους αγνοούμενους μας...

Αυτές τις πληροφορίες τις είχα δώσει στην τότε κυβέρνηση η οποία όμως κατά την άποψη μου δεν τις αξιοποίησε όπως θα έπρεπε, παρόλο που οι πληροφορίες αυτές είχαν διασταυρωθεί. Πέρασε καιρός και είδα ότι δεν είχαν καλέσει αυτό τον άνθρωπο για να μαρτυρήσει, για το τι είχε δει.

Τότε είχα αποφασίσει να δώσω στη δημοσιότητα το θέμα αυτό αλλά και πάλι οι αρμόδιοι δεν έδειξαν κανένα ενδιαφέρον. Επίσης πήγα και στην Αμερική όπου είχα επαφές και μίλησα με μέλη του αμερικανικού Κογκρέσου για το όλο θέμα.

Με τη δημοσιοποίηση των όσων γνώριζα, οι συγγενείς των αγνοουμένων είχαν αντιδράσει γιατί δεν είχαν τύχει καμίας σχετικής πληροφόρησης από τους αρμοδίους»...

Τώρα, πέντε χρόνια μετά, ο κ. Ντέιβιντ δηλώνει ότι θα κάνει μια νέα προσπάθεια ενημερώνοντας για τα όσα γνωρίζει και τη σημερινή Κυβέρνηση.

«Οι προσπάθειες για επίλυση του ανθρωπιστικού αυτού προβλήματος, τονίζει, θα πρέπει να συνεχιστούν». Και προσθέτει: «Δεν ξέρω αν τώρα υπάρχουν ζωντανοί αγνοούμενοι, όμως πιστεύω ότι σίγουρα μετά την εισβολή ένας μεγάλος αριθμός από αυτούς τους 1619 υπήρξαν ζωντανοί στα χέρια των Τούρκων...»